

La Comissió...

Amb el decurs del temps la Festa Major ha crescut en proporcions i s'ha transformat en un gegant que cal controlar de prop. A banda de l'importantíssim impuls de les colles, el cor que fa bategar la màquina és la Comissió de la Festa Major, un ens desconegut pel ciutadà del carrer del qual aquí us desvetllem les claus.

Quan Blancs i Blaus van néixer oficialment al 1983 la Comissió de la Festa Major ja era a l'altra banda de la taula, tot i que amb un altre nom i unes competències ben diferents a les que té actualment. El 1994 és l'any del canvi. En el marc d'unes jornades de revisió de la Festa Major s'acorda que cal crear un organisme amb més autonomia i majors responsabilitats.

La nova configuració no es fa efectiva fins tres anys més tard i els canvis qualitatius són importants. Un acord del Ple municipal li delega bàsicament tres funcions principals, en les quals disposa d'autonomia decisòria i financera:

1. L'organització d'aquells actes que s'han anat consolidant però que ara ja no són de Blancs ni de

Blaus (proves de competició com l'estirada de corda, la passada de rajoles, el concurs de Rajolers..., però també la cerimònia d'inici de festes o el Conte de Festa Major)

2. L'elecció de la imatge gràfica i els elements promocionals.

3. La recerca de patrocinadors, una fórmula en la qual les empreses estan apostant fort

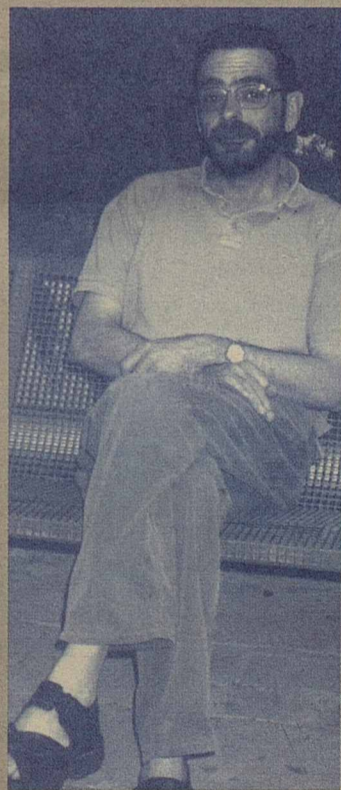
Segons el tècnic de Cultura Carles Lax, el principal handicap és que aquella revisió del 1997 no va dotar la Comissió d'una personalitat jurídica pròpia. El fet de no ser un ens autònom redueix la seva capacitat de maniobra en terrenys com ara l'econòmic, un aspecte que cada any que passa va adquirint una major rellevança. "Un 28% del valor de la Festa Major el finança l'empresa privada. Per tant estem

parlant de xifres que comencen a ser respectables i això fa que ens ho mirem tot amb un mica més de legalitat".

La Festa Major arriba als seus primers vint anys d'existència i pel que fa a l'organització torna a estar com al 1994, és a dir, en plena fase de revisió interna. Si res no es torça, les noves regles del joc es concretaran l'any vinent, respectant la filosofia de treball flexible –i sobretot l'autonomia pressupostària– que tants bons fruits han donat fins ara. "És un procés llarg, però està força cuinat a nivell intern", apunta Carles Lax amb optimisme.

A hores d'ara la Comissió és totalment paritària, constituïda per tres tècnics de la Casa Gran, tres representants de Blancs i tres de Blaus. És important fer notar que la Comissió no és un organisme en què els representants de Blancs i Blaus es limiten a traslladar allò que es diu en les seves respectives assemblees. La veu de la Comissió és independent i es possible que adopti decisions que poden anar en contra del criteri de les colles.

Carles Lax apunta que "hem de vetllar pel conjunt de la festa i això ha costat molt de fer entendre. Decisions com la del sopar de germanor d'aquest any, per exemple, van en aquesta línia. Els representants de Blancs i Blaus han de prendre decisions sobre coses que poden provocar les opinions contràries del seus mateixos companys de colla. Però és la Comissió la que ha de decidir i per tant, s'ha de defensar això" ■

Vicenç Sáez
de Tejada

...i el Jurat

El secretisme que envolta una part de la identitat del Jurat és absolut. Enguany el conformen onze membres: l'alcalde, el regidor de Cultura, un representant de cadascun dels quatre grups polítics presents al consistori i cinc persones anònimes vinculades al món associatiu, cultural o econòmic de la ciutat o de la comarca.

En Vicenç Sáez, un home que coneix molt bé les interioritats del món de la festa, ha passat per aquesta experiència i recorda com els seus companys més desprevinguts "estaven molt sorpresos de la tranquil·litat amb què es vivia la festa, sense aldarulls importants malgrat tot... Els va causar molta sorpresa la seriositat amb què les colles preparaven les coses". Inesperadament en Vicenç va descobrir que el Jurat té un altre valor afegit: "Em vaig adonar que és un bon sistema per donar a conèixer la festa entre els que no la coneixien. S'hi ficaven de ple i feien una immersió important".

El diumenge el grup és convocat al vespre per deliberar, "un procés lent i molt discutit".

Segona sorpresa: el jurat es regeix a través d'una mecànica interna pautaada fins al més mínim detall. En el vessant negatiu, en Vicenç critica que aquesta exhaustiva reglamentació es tradueix en un sistema de puntuacions massa complex. "El trobo excessivament complicat i no massa lògic. També posaria l'interrogant en algun dels actes que puntuen. Sobretot perquè detectes que hi ha actes que se'ls dóna la mateixa importància que d'altres i això, per a mi, no hauria de ser. Però també entenc que com més coses es puntuïn, més justícia es pot fer".

La decisió del jurat és inapel·lable i ja no preveu la possibilitat d'un controvertit empat, tal com va succeir en l'edició del 1991. Aquí cal mullar-se. El sistema de puntuacions redueix un acte molt animat a la fredor d'un número. Segons en Vicenç això és un "perill" que cal vigilar, per evitar que "el jurat no tingui més poder del que té ara, que no es converteixi en un organisme controlador. De moment a Granollers això no ha anat en detriment de la festa, sinó al contrari".

Malgrat certs aspectes puntuals en Vicenç és del parer que, si es trien bé les persones, el sistema de jurat és prou vàlid i equitatiu. "A mi em va fer gràcia, en tinc un bon record i ho recomano a tothom" ■

L'aferrissada juguesca de Blancs i Blaus ha fet necessària la figura del Jurat, tot i que aquest continua sent un dels seus elements més curiosos i desconeguts.

BIG FUN
GRANOLLERS

2x1
PARTIDA DE BITLLES

Vàlid de dilluns a divendres • Caduca el 30 de setembre 2002
Vàlid un cupó per persona
C. Comercial El Nord - P. I. El Ramassar - Granollers